

andring, da Tiden er saa langt fremskreden, at det vilde være det samme som, at ingen Lov udkom, og, fordi Communen i høj Grad trænger til Resourcer. Udvalget maa derfor anbefale Lovforslaget, saaledes som det er kommet fra det andet Thing, til Thingets Billigelse.

Indenrigsministeren: Jeg er ganske enig med den ærede Ordfører i, at det ikke er nogen hensigtsmæssig Forandring, Lovudkastet er undergaaet. Jeg har netop i denne Henseende gjort gjældende, at der behøvedes en længere Tid til at prøve denne nye Statteansættelse; men Stemningen i det andet Thing var saaledes, at det i de Conferencer, jeg havde med vedkommende Rigsdagsmand, som især deeltog i Discussionen, havde sin Banffelighed endog at erholde dette Tidsrum af 3½ Aar. Da jeg nu dog ikke har kunnet ansee dette for aldeles utilstrækkeligt, vilde jeg hellere tage Loven, som den er, end at den skulde blive forkastet eller faae en Skikkelse, hvori Hans Majestæt muligen ikke vilde finde sig foranlediget til at sanctionere den. — Iøvrigt maa jeg dog bemærke, at selv i dette Tidsrum vil der foregaae tre Ligninger, og Resultatet af disse kan da foreligge, naar en ny Lov maatte indbringes for den Rigsdag, der sammentræder i October 1858, hvilken Lov da kan være færdig inden Nytaar. Til den Tid vil man jo kunne have endel Erfaring, og det vil da navnlig vise sig, om den Stemning, der findes hos Communalbestyrelsen og hos Storstedelen af Thinget for en almindelig Formuesstat, kan antages at være deelt af Statteyderne i deres store Fleerhed. Her kommer Formueansættelse jo tildeels i Anvendelse, og hvis Ulemperne ved den skulde fremtræde meget stærkt, kan jeg ikke skjønne, hvorfor de skulde blive mindre, ved at man fik en blot og bar Formuesstat istedetfor en Nærings- og Hjælpestat. Skulde man endda ikke være kommen til et sikkert Resultat i det Tidsrum, der nu er bestemt, og Communen skulde ønske, at Prøven maatte fortsættes i et Par Aar, saa vil dette jo meget let kunne ske ved en Forlængelse af Fristen.

Ordføreren: Jeg skal kun tillade mig en ganske kort Bemærkning i Anledning af det, den høitærede Minister anførte i Slutningen af sit Foredrag, at nemlig Fristen jo kunde forlænges, naar man fandt en længere Prøvetid hensigtsmæssig. Dette har jeg ogsaa tænkt mig, og det ligger ikke fjernt; men bedre var det jo vistnok, at der, naar en Lov kom ud, blev indrømmet en saadan Tid, som maatte ansees passende til at prøve dens Hensigtsmæssighed.

Da Ingen videre begjærede Ordet, oplæstes

Lo v

om

Næringsstat og Hjælpestat i Staden
Kjøbenhavn.

(See Anhang Sp. 789—790, jvfr. Sp. 673—676) og vedtoges ved den derpaa foretagne Afstemning eenstemmigt med 41 St.

Formanden: Loven bliver derefter at tilstille Statsraadet.

Den følgende Sag paa Dagsordenen er Forslag til Lov om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1854—55. Denne Sag foretages til anden Behandling. Der er intet Ændringsforslag fremkommet. Da § 1 i Lovforslaget er begrundet paa de efterfølgende Paragrafer, bliver denne sidst at forhandle og afstemme. Med Hensyn til selve Afstemningen skal jeg bemærke, at, ligesom ved Finantsloven og de tidligere behandlede Forslag til Tillægsbevillingslove, ville kun Paragrafernes Hovedsummer, og derimod ikke Specialsummerne, hvortil hine stotte sig, blive oplæste til Vedtagelse.

Lovforslagets §§ 2 til 16 samt § 1 bleve derpaa successtve satte under Forhandling, og, da Ingen ønskede at yttre sig, strax afstemte,

*) Afte Behandling findes Sp. 1299.